

מיסימי

לפן האנדרלמוסיה שוררה על העולם מנחלתם. 185,000 קילומטר מרובע של קרקע ברוכה הנושאת פרי-טנדים הפכו להיות יאוריים, 400,000 הקטאר של מסעי-סוכר שטופי-מים, היוקת באחת הערים הננועות בסכום 60 מיליון דולאר, זרימי-שטפון המצוי פים נחשול בין-60,000 מטר סעוקב לדרך אחד, 100,000 איש המסתינים לישועה בשנתם בעירום ובחוסר-כל על פסגות-נבעות הטובעות בנהרי מים, 823,837 איש ננועו-אפון הוקוקים ללחצי-הסד, 10,000 פועל העסלים יוטם ולילה בעבודת-ההצלה, 365,000 איש המשתגללים כנכר בלי מחסה ומתרה, היוק כללי המשוער ב-200 מיליון דולאר, 50,000 איש בטנוסה סבוהלת מפני הרוך-מים, שלשים ושש ערים שנהרבו עד חרטה, 3,500 איש שנמצעו במנסות-היאוש ותוך כדי סאסציה-הצלה ושבע סאות שבעים ושמונה אנשים שנמחפו עם שטפי-הניר ונתקפד פתילי-חייהם. המיסימי ינאה וית-סיר ואם הסוללות תעצורנה בעד שטפה יש לשער, כי נוכה המים יניע בכטון-רהי ס-6 עד 10 למאי ל-46.8 עד 47.3 רגל-י.—זהו לשון ההודעה הקצרה שנתפרסמה באירח רשמי עי המזשלה ואשר במליה הספורות כלול כל האסן האורב לחייה-האדם ולעמלו. ראין הספרים המפורטים וההודעה הקצרה מדברים לשון-אימים וצלסות?

השתא בצאת מיסימי מנדותיו לכלות את האדם, הכימה, הצטח אשר ישכנו על חופיו—לא הגיעו אלינו, הסרוחקים מסנערי הנהר המשיחות, אלא הרים קלושים של הזועה בצרתי-ספיים ערטילאים, אולם גם הספיים דללו שהלעיטונו יוביוס הטלג-רמות עשויים להצמידנו על רועי-הנורה שיצאה מפי שרי-המים: 450,000 אש שנוורשו

ביצועה צרה נהר לא נרול, אשר את מימיו חוצים על נקלה ברנל, כי אינם עמוקים ואינם עיזים, מימינו ומשמאלו משתרעת בצה מכוסה דשא-פרא ועשבים רעים והבצה אף היא אינה עמוקה ביותר והארם עובר אותה בהיותו שקוע בה עד לכרכים, אולם מהיות הנהר הזה כשפלה גדולה ורחבת-ידים הסנורה משלשת צלעותיה בשלשלאות-הרים—מצפון לה הרי-קנדה, ממזרח הרי-קי-סטאן ומערב הרי-קי—נמצא שכל הקפני-דריות לאוקינוס השקט או האטלנטי הסובות וחתיכות בעדו ואין לפניו אלא לפלס לעצמו נתיבה ארוכה ולהולך את מימיו ננכה, והנהר עובר תשע מדינות וככל אשר תארך דרכו בן ינאה ויתרחב והוא נמשך לאורך אלפיים וחצי מיל אנגליים וקולט לתוך עורו ציו לא פחות מ-240 נהרות גדולים וקטנים בני שלשים מדינה, מהם הנהרות סיטורי וארקנסאס, אשר גם הם סאספיים בדרכם עשרות בנהרות וכנחלים, מה פלא אי-א, אם הנהר הזה, אשר ראשיתו מצער, ששתפך לחיקו של הים המכסיקאי, בין הערים ניו-אורליאנס ולואיזיאנה, ברורב של מילים אחדים ומעשיר, את אוצרות הים בתוספת של 4 וחצי מיליון גאלון מים לדרך אחר, ומה פלא כי דורידור באים בעלי-שירה ומשורים את פנינת-חייהם במיצות-הנהר. מישה-סיפהי קרו: אבי-הנהרות? מה פלא כי שירת-העם הנלכבת והאלטונית מפארת וטרוססת את הנהר הלז בהימנוני-ההלה והעמים הקדמונים שישבו על שפתו ראו בו את אלהיהם הנרול אשר הביכה והקללה

בנדותיו? הנהר עושה את דרכו לא רק במדי-נית שונות אלא גם באקלימים שונים. בטוצאו במיניסוטה, האקלים קריר, בעור אשר סופו נעוץ במכסיקה החסה, עם הפשרת-השלנים טרם איכב גרחה האור החם הרווי לחלוות המיטה למקומות הקרים ובדרכו הוא מתעכה כדי עננים כבדי-מטר ונשמירועף ניתנים ארצה ומתכנשים לתוך סאות הנהרות והנחלים ההולכים כולם אל מים סיפי והלה עובר על נדותיו, חרג סמסטרותיו ומכסה במים לים את מרהכי-חופיו והארם נתבע להציל את נפשו ומארו.

באורך שנים וחצי ארץ מיל נמשכות סוללות-הטנן שנבנו מדור-דור, כיו לשים נכול וחוק לנעשי-הנהר, וכשבע עינים ביר-קים כל סכר וסדק, כי מהם תוצאות לאמונות לא ישוערו, כיום הפקורה, עת יכרו הנהר על מלחמתו באדם, מהלכים על הסוללות סאות שוטרים סווינים ונותנים את-עינם הפקוחה בכל זיע קל שבקל וכל איש הנחשר בעיניהם סות יוסת סאין-רחמים בדין, עכבר כי יחסד סרק מצער לא תשורנו עין, פתח בזה מסש סעין פתחו של אולם לורמתי-המים והם שושפים בקצפם ונוקבים את ההר שנערם ביר האדם העמלה ונמצא שניתנה רשות למשחות לעשות בלה באדם ובחילו.

כיום ועם כאלה נהרגו סכר ביר השוטרים המזוינים סאות אנשים, שהרי היושבים על חופי-הנהר וודעים באר היטב,

כי ככל אשר המים יטו את דרכם לעברם האחד בן תמעט המצוקה כעבר שכנר ופעמים ארע, כי נשלחו בסתר אנשים כדי לערער בדינאמוט את הסוללה שכנר למען הצל את העבר האחר, ואין להעלים, שאנשי העבר האחד שמהים בסתר-לכם אלי גיל מדי שמעם, כי שטף הנהר עושה את דרכו לצד שכנר דוקא.

אם נכעים פרצים באחת הסוללות, מכילים מיר נדודים של סאות פועלים למקום-התורפה ואלפים ואפילו מיליונים—של שקי עפר וחול נשפכים לתוך הסדקם עד שיתמלאו הכוכים ורדודים עד תוסם, בעבודה זו נסדרת לשעה קלה השנאה הכבושה המעטעסת סאו ומעולם בין הנוע הלכן, השחור והאדום ונוכה פני הכליון הופכים כולם סאמץ מאחד האומר כולו הצלה, בלואיזיאנה הוצאו 600 אסירים מבתי-הכלא והועמדו לשרות פעולת ההצלה והאנשים האלה, אשר נישלה מהם מימים רבים החרות, נכרה עליהם הכרת המצוקה והם עכדו כלי סיקוחם של שניחים וכחיו סתוכם אנשים שינצחו על המלאכה והכשי היחידה אשר נצל את ההודמנות ונמלט על נפשו חור לסחרת-היום והעמיד את עצמו לשירותם של חבריו כי הכין האיש שפיקוח-נפש רוחה את ה.הודמנות הנאותה.

פרוצת-המים היתה איומה — חזקה עשרת מונים מאשרות-הינאגרה; הכברים והסיללות נתעיערו, איתני-הטבע נאבקו מלחמת-חרות סבעיתה בסד-האדם ויוכלו לו; צטר-הגפן, קנה-הסוכר, האורז והטבק

נסתחפו עם דכיה-הגלים הירדונים והארם נס סכוהל להסתתר סחמת-המים על פגנות הנבעות, כראשי-החומות, על גני-בתים, בצמיות האילנות, על רמת-הסוללות (לבווא בנקרות-הצורים ובסעיפי-הסלעים טפני סחד די ומפני הדרי-גאוגי — גאות משמע), בעירום ועצה ישבו סוכי-הנורל כראשי הנכ" שושיות וצפו לישע ומסביב להם שתו גלי-המים הסתאנפים בשצפם ועל כתפי-הגלים נישאים שלדי סוסים, נכ"ות פרות וחזירים, פני-גריים ותיישים ועתים נסחפות גם נופות אדם, קצות-הגנות של כתי חומה רמים טציצים סתוך סערת המים הטנוחשלים, צפים כלי-בית לסכבור ומכשירי-עבודה מסוטטים כאין מפריע, הרדיו וקוי-המלפון עושים כני פים לזעקות האיטללים התוכעים עזרה, השלטונות שולחים על חטרי-הטלגראף הת-ראות חסרות: המים הולכוכו, הצילו את הנשים והטף ניד וכלתם זי, על תצבורת שלי קרשים שנתככו ססתכונתה של רפסודת, מצטמפים עשרות אנשים ומיחלים, כי גלי-המנורים יחונגם וישאום אלי התי-מכסחים, במיססטון נסחפו 700 נשים ותינוקותיהן עם משכדי-המים ומתוך פרפור בין החיים והמות נשלחת וללת זועה לארבע רוחות-השמים, 28 אורדונים סרחפים סעל פני המים ומושרי-מים עזרה, סרחון הפניים סרעיל את חללי האור ומפיץ תחל אים ומפנות, אורדונים סכרי אים רזאים וחוכשות ומי-סרפא ובתוך מלאכת-השסד זו של סלאכי-החבלה סכצי-כצת ועולה אותה סנולת האדם המתמיהה סנוחכת, מה שקירין Galgenhumor וכטמי

שרידי האינריאנים אשר משלו פה בכפה
 ביטות-קדם ואשר מהיותם תועבה לארזניהם
 הלבנים נשחצו והומתו ושאריתם רושמה
 לסאסר-עולם בסכלאות אדם — מין ארץ-
 נושן — ועתה הודלקו בעיניהם נעים טטירים
 של שמחה לאיר, כי נאה נאו מימיה-נהר
 הקדוש וטבעו את היל שונאיהם ואויביהם
 בתהומות, כי אל נקמות הופיע ואלהי שבטם
 הקדסון לסבול ישב. רחש אפל זה עלה גם
 עם המבוכה בני-אורליאנס בשנת-להטו בסק-
 צת עיני הכושים, כי נצנצה להם השעה
 נאם גם נוכח פני הסות — בחינת. תמות
 נפשי עם פלשתים*) לעשות נקמת-מה באנשי
 הנוע הלכן. פשטו אפוא הכושים ברהובות
 העיר הגדולה והגבוהה ושלחו את יריתם
 בכיזה (סילא) אל נקצוף ואל נחרוק שן;
 אבותינו נתעשרו, כידוע, סביות הים ואם
 תאטרו, טעשי ירי טוכעס כים ואתם אומרים
 שירה? הלא אלה דברי הקב"ה, כשר
 נהם — שאני) ומיד נסבאו אד ניהם הלבנים
 אשר עשו בהם שפטים ונוכח פני
 הכליון נעשו בהם שפטי-לינטש.

בינתים צוהלת ושמחה הבורסא
 בני-זורק, ליברפול וכזי — כי בא אורה, עם
 השטפון, ירדה לטמיון כמות עצומה של
 צמר נמן, סוכי וכיוצא באלה ומסילא
 יעלה שער-הסחורה הסבוקשת הוו והבורסא
 אשריה וטוב לה, לעת עתה לא נתקבלה,
 כסוכן, שום טלגרסה שתודיענו על משפטי-
 לינטש באנשי-הבורסא שאבלם ופידם של
 רבים ומרובים נעשה להם גנוסיה, טלגרסה
 כזו נראי שלא תגיע... דלת

סוס שטופת המים על קרבה וכרעיה נאחו
 מנין של עוברות הטלפון — באסירי-האילנות
 והבחורות האלה זכרו יפה, כי יין ישטח
 לבב אנוש ונררו אפוא לצמרו-העצים
 שתים עשרה הביות יין ואורחים כבודים
 תולים בראשי-הגנות השטופים שלטים גדולים,
 שמכהיקה סעליהם טיפרת-נחומים; מה נח
 הצדיק יצא בשלום אף אנו נצא בשלום וי
 ויד הרוצים אפר לכוחר לא רפתה ולא
 כשלהן וכולסוס הביונים המצויה אצל גוברון
 אמירוקאין לא שקט סועפו ואוירונים יצאו
 דחומים להעלות את כל תמונת הוועה על
 בדי הפילם, לסען תהינה לראוה לכל עין
 תאכה והוסדרת.

*

רבים טאנשי השדה הצטורים לקרקע
 אמרו לא להשטע לנורת-הסלכות ולא לזניח
 את סכורתם, כי אלה לא ידעו בייחה כאשר
 לא ידעו גם מנוסה שרשי האילן, צוקי-סלה
 עים והררי-עה, הפרסרים שנמרו בגששם
 להשאר בנחלתם ויהי מה עמרו כשאקרוחי-
 הם בודיהם והטילו איסת סות על שכירי-
 יומם הכושים, כי לא ינוסו אלא יצילו כמו
 ידם את הניתן להצלה ביום עברה וזעם,
 ורוקא הפרסר נהיה לבז, כשהמלכות אמרה
 להציל את עיר ההוף בני-אורלואנס וחצי
 סליון תושביה סכליון הרין ופקרה על צבא-
 טיגרסיה להבקע את הסוללות ולהטות את
 זרסת הים על שדות הפרסרים, והמים אכלו
 את צמי הנפן ולחכו את קופסת המוכרי
 עד תומה, למראה הכליה הזאת שננודה על
 הונו ואונו של האדם הלכן-ניעורו איוו רחשי-
 סתרים אפלים אצל השכטים אדומי-העורה